

Jean Paul en Christiane zeiden vijf jaar geleden de stad vaarwel om zich te vestigen in de Ardennen.

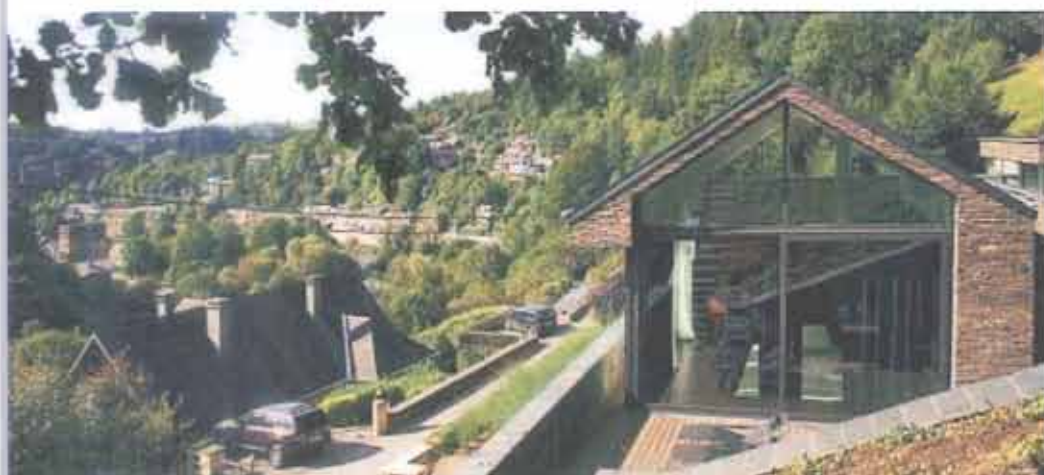
In La Roche trokken ze met een plaatselijke steen een modern huis op dat in elke kamer in contact staat met de adembenemende omgeving. Zo baadt het interieur elk seizoen in andere kleuren.

BJÖRN COCOUYT

Ardens huis in strak jasje

Binnenkijken bij Jean Paul Van Hoylandt en Christiane Smet in La Roche

«Vanop het terras kunnen turen in de verte - met de vallei en het kasteel - is echt onbetaalbaar», beseffen Christiane en Jean Paul.

Om de kamers die tegen de rots gebouwd zijn toch te voorzien van licht, voorzag de architect in een inham met grote glaspartijen. Zo ontstond meteen een tweede toegang tot het huis.

De gietvloer werd al snel vervangen door geweven vinyl van Bolon. «Het effect is gelijkwaardig, maar je krijgt geen krassen en schauren». Foto's: Jan Dierx

De badkamer oogt bijzonder strak en is bijna volledig in witte corian en glas uitgevoerd.

Kunst maakt interieur sterker

Op diverse plaatsen in huis sieraat een kunstwerk de kamer. Zo is in de slaapkamer ondermeer een werk van Karel Appel te zien. Jean Paul is zelf ook bezig met hedendaagse kunst. Daarvoor kan hij terecht in de multifunctionele ruimte op de benedenverdieping. Af en toe houdt hij een expositie. Zo staat er een gepland in april 2013 in de Brusselse kunstgalerie Lesbroussart. Meer info: www.lesbroussartgalerie.be

Zoals zoveel Vlamingen bezochten Jean Paul Van Hoylandt en Christiane Smet (beiden 64) al jaren de Ardennen om er de weekends door te brengen. Toen het koppel besliste om de drukte van de Grote Markt van Sint-Niklaas achter zich te laten, werd de blik meteen over de taalgrens gericht. Ze vonden er in La Roche een perceel van 2.000 m², een steil stuk rotsachtige grond waar een hoogteverschil van tientallen meters wordt overbrugd. Niet direct een locatie die geschikt lijkt om een huis op te bouwen. Maar Jean Paul en zijn vrouw lieten zich niet afschrikken en zagen vooral de mogelijkheid om een woning te realiseren met een fabelachtig uitzicht op de vallei. «Aan de eerstesteenlegging ging wel heel wat werk vooraf», vertelt Jean Paul. «In Vlaanderen zijn we het gewend dat er onmiddellijk een kraan op de werf komt om de funderingen te graven. Hier moest de plaats waar het huis op kwam te staan eerst volledig bouwrijp gemaakt worden. Er werden maar liefst 180 vrachtwagens verbrijzelde rots en grond afgevoerd. En om te vermijden dat de resterende rotsen zouden gaan schuiven, werden betonnen steunmuren van 40 cm dik gebouwd. Pas daarna kon de aannemer aan de slag.»

Jean Paul koos voor een man uit de buurt. Als architect nam hij Johan Van Royen uit Sint-Niklaas in de arm. «Er was een hele goede wisselwerking tussen die twee. De aannemer wees ook op een paar zaken die specifiek zijn aan bouwen in dergelijke omgeving.» Jean Paul en Christiane wilden een woning met een hedendaagse architectuur, maar hadden geen bezwaar om een klassieke steen te gebruiken. «We kochten hem in een steengroeve in de buurt. De grote stukken die op de werf arriveerden, werden eerst verkleind en dan in elkaar gepuzzeld tot complete muren.» Door de stenen te verkleinen en aan de buitenzij-

de nauwelijks metselspecie te gebruiken, heeft het geheel een beduidend moderne uitstraling. «Het had nog nadrukkelijker modern gekund met een plat dak, maar de gemeente verplichtte ons om een zadeldak op te trekken.»

Tot in de nok

Daar hebben de bewoners van daar absoluut geen spijt van. «We hadden geen zolder nodig en werkten de leefruimte open tot in de nok. Die is dus bijna zes meter hoog en komt tegemoet aan onze vraag naar een aangenaam ruimtegevoel.» De tipgevels zijn opgetrokken in glas en zorgen voor een rechtstreeks contact tussen het huis en de hemel. De afscheiding tussen de zithoek en de

daar geen sprake meer van geweest. Ons devies is: eenvoud siert.»

Dat springt ook in het oog in de badkamer, die bijna helemaal in de witte corian is uitgevoerd en bijzonder strak is. Zelfs een make-upspiegel tje schuift in de wand omdat anders de rust doorbroken zou worden. «We hebben die sobere lijn ook doorgetrokken in het (beperkte) aantal meubels, de accessoires en het kleurgebruik. We hebben slechts één rood accent in huis. Voor het overige laten we de tinten van de natuur spreken. Die zijn elk seizoen weer anders. Het is enorme boeiend om dat ideeënspel gade te slaan.»

Overal glas

Dat kan in elke ruimte. De zithoek is langs drie zijden omgeven door glas. Daardoor kan je zelfs vanuit de slaapkamer van Jean Paul en Christiane – die achteraan ligt – dwars door de woonkamer naar buiten kijken – vooraan. Bijzonder origineel, maar eigenlijk ingegeven door praktische overwegingen. «De kamers die zich achteraan bevinden, zijn tegen de rots gebouwd. Daardoor was het uiteraard onmogelijk om aan die kant ramen te plaatsen en moest er een creatieve oplossing gezocht worden. Daarom werd uit de zijgevel van de rechthoekige woning een volledige hap gehaald die beldeed is met glas. Zo valt het licht binnen tot achteraan het huis.»

Gelijkvloers kon dankzij deze ingreep ook een tweede ingang gemaakt worden. Die is te bereiken via een gang die onder het terras loopt. «Mochten we herbeginnen, dan zou het terras niet iets groter zijn. Maar dat neemt niet weg dat we er heel tevreden over zijn. Het is heerlijk om er te relaxen: luisteren naar het gefluit van de vogels en turen in de verte, met de vallei en het kasteel. Dat is echt onbetaalbaar. Ik bezoek nog graag de stad, maar toen van de eerste dag dat we hier onze intrek namen waren we ervan overtuigd dat dit een prachtplek is om te wonen.»

WE HEBBEN SLECHTS EEN ROOD ACCENT IN HUIS. VOORTS LATEN WE DE TINTEN VAN DE NATUUR SPREKEN

keuken wordt gevormd door een centraal volume. Aan de ene zijde zitten de haard en de multimedia verscholen, de andere kant wordt gebruikt om keukenspullen in op te bergen. Jean Paul ontwierp zelf onder meer de keukens. Hij ging uit van één rechthoekig element in gelakt macassar dat hij telkens herhaalde. Het kook- en werkblad vloeit over in de iets lager gelegen tafel. Het blad in corian dat doorloopt van het ene deel naar het andere, schiept eenheid.

Omdat een traditionele afzuigkap door de hoge nok te storend zou zijn, is in het kookeiland een dampkap naast de kookplaat geïntegreerd. «Een interieur dat rust uitstraalt was een absolute must. Met een mastodont van een dampkap was

BENEDENVERDIEPING

1. Technische ruimte
2. Wasruimte
3. Bureau
4. Badkamer
5. Gastenkamer
6. Garage

EERSTE VERDIEPING

1. Dressing
2. Badkamer
3. Slaapkamer
4. Keuken
5. Woonkamer

Praktisch

Bouwjaar: 2007
Bewoonbare oppervlakte: 460m²
Perceeloppervlakte: 2.000m²
Architect: Johan Van Royen,
 Archiburo Van Royen J., www.archi-
 bureo.be en 03/766 03 40

MATERIALEN

Gevelsteen: natuursteen
Keuken: macassarhout
Werkblad en tafel keukens: zwarte corian
Zijdelingse dampkap: Gaggenau
Badkamer: witte corian
Vloer: Bolon, vanaf 50 euro per m²
Terras: ipé (hardhout)

Aanrader

Neonverlichting: Op heel wat plaatsen in huis is er neonverlichting aanwezig. Die zit ingewerkt in lange, smalle lijnen die 's avonds een warme gloed aan het interieur geven. «Het is een diffuus licht, met bewust een beperkte lichtsterkte die wel net voldoende is om functioneel te zijn. Zo leidt ze onder meer gasten naar het toilet zonder dat extra verlichting nodig is.» Door dezelfde lichtelementen te herhalen, zoals aan het hoofdeinde van het bed, ontstaat doorheen het huis een opmerkelijk lijnenspel.

Opletten voor

Gietvloer: Jean Paul en Christiane hebben maar even van hun gietvloer genoten. «Ondanks het feit dat we altijd pantoffels aantrekken en we viltjes onder alle meubels plaatsten, werden er heel snel krassen zichtbaar. Na verloop van tijd ontstonden er ook scheurtjes en op sommige plaatsen kwam de vloer zelfs los van de chape. Een nieuwe gietvloer zagen we echt niet meer zitten», zegt Jean Paul. Als alternatief werd voor Bolon gekozen. Dat is een geweven vinyl. «Er zijn diverse structuren mogelijk. Wij kozen voor de strakste, die eigenlijk nauwelijks te onderscheiden is van een gietvloer.»

In plaats van een zolder te realiseren werkten de bewoners de leefruimte open tot in de nok. De plafondhoogte van zes meter zorgt voor een overweldigend ruimtegevoel.

Zwart en wit zetten de toon in dit interieur. De verlichting bestaat uit studio lampen en neonlijnen die langs het plafond zijn aangebracht.

Twee parallelle volumes in macassarhout vormen de open keuken. Het kookveld loopt mooi over in de eettafel. Om de eenheid te bewaren is de buffetkast (rechts) in hetzelfde materiaal uitgevoerd.